

Grânele Antichității - Alac

Автор(и): Растителна защита
Дата: 17.11.2014 Брой: 11/2014

Alac - *Tr. spelta* L. Deține un sistem de rădăcini foarte bine dezvoltat. Tulpina este robustă și nu este predispusă la culcare. Spicul este lung, cu o formă pătrunțată și o structură laxă. Spikeții sunt separați unul de altul, dar boabele sunt complet închise în palele.

Opinia unanimă a majorității cercetătorilor este că alacul tolerează bine frigul și este o plantă rezistentă la iarnă. Cu umiditate suficientă, germinează la 1-2 grade C, iar la 2-4 grade C este capabilă să se dezvolte. Plantulele ieșite ierneză ușor chiar și la minus 15-20 grade C. Grâul alac este sensibil la făinarea, precum și la rugina brună și galbenă.

În comparație cu grâul comun de toamnă *Tr. aestivum*, alacul este mai pretențios în ceea ce privește precipitațiile, deoarece tolerează mai greu seceta. Cu precipitații abundente și încălzire solară puternică, se dezvoltă rapid și se înrudește. Înainte de începerea vegetației, poate rezista o perioadă mai lungă de timp în apă, ceea ce determină toleranța sa la îmbibarea cu apă. Prin urmare, grâul alac este deosebit de potrivit pentru acele regiuni ale țării în care se observă anual îmbibarea cu apă și formarea oglinzilor de apă, în care plantele mor.

Alacul nu este deosebit de pretențios față de diferitele tipuri de sol. Este capabil să se adapteze solurilor sărace montane și dă o recoltă chiar și pe soluri acide și saline.

În perioada de fertilizare, alacul reacționează activ la prezența cuprului (Cu) în sol, respectiv la cantitatea sa insuficientă, deoarece acesta influențează pozitiv desfășurarea proceselor biochimice în acest ciclu de dezvoltare. Motivul spicilor albi, care se observă anual în culturile de cereale, trebuie căutat în lipsa de Cu. Dacă solul conține 2-4 ppm, cantitatea de cupru este insuficientă. Cantitatea de cupru din sol ar trebui să fie de cel puțin 6 – 10 ppm.

Timp de 2 ani, ferma organică "Danube" SRL – Vidin a cultivat grâu alac pe aproximativ 2000 de decare cu asistența unei companii germane. S-a obținut o recoltă de aproximativ 100 - 150 kg/decare fără a aplica nici o fertilizare. De asemenea, nu s-au folosit erbicide, fungicide și insecticide.

Pe lângă soiurile de grâu comun și dur, există și alte culturi de cereale precum triticale, secară, orz, ovăz, care dețin avantaje dovedite față de alac și alac - culturi ale agriculturii extensive din trecut. Dar având în vedere rezultatele de producție obținute în ultimii ani și marele interes al unui număr de fermieri și arendași pentru alac și alac, aceste culturi ar putea fi semănate pe suprafețe limitate. Piața internă pentru acestea este limitată, dar dacă piețele internaționale se dezvoltă și cererea pentru acestea crește, nu există nici un motiv să nu se extindă suprafețele la 25–50 de mii de decare.

Este greșit să credem că cu alac și alac se vor rezolva problemele creșterii producției și îmbunătățirii calității boabelor pentru pâine și furaje. Rolul lor principal și important este în primul rând în scopuri de ameliorare și genetică. Avantajul rămâne la grâul comun și dur de toamnă, la triticale, secară, orz. Dar fermierii care manifestă un anumit interes pentru alac și alac se pot orienta spre cultivarea acestora, ținând cont de interesele lor economice și de necesitatea utilizării unor astfel de cereale în balanța alimentară a țării. Și nu în ultimul rând - prin includerea acestor culturi în producție, se creează condiții pentru extinderea gamei de produse organice.